

اقدام فوری

مدافع حقوق بشر آرش صادقی نیاز فوری به تست‌های تشخیصی سرطان دارد

آرش صادقی مدافع حقوق بشر دچار تومور استخوانی شده است و این تومور ممکن است سرطانی باشد. مقامات توصیه‌های پزشکی مبنی بر انتقال فوری او به یک مرکز تخصصی سرطان را نادیده گرفته‌اند.

آرش صادقی، زندانی عقیدتی و مدافع حقوق بشر ۳۱ ساله، مطلع شده که یک تومور استخوانی در کتف او تشخیص داده شده است و این تومور ممکن است سرطانی باشد. در طول ۱۸ ماه گذشته، آرش صادقی دچار درد مزمن در ناحیه کتف و شانه بوده ولی مقامات زندان به جای ارجاع او به آزمایشات تشخیصی، تنها داروهای مسکن و ضد التهاب برای او تجویز کرده بوده‌اند. در اوایل خرداد ماه، بهداری زندان رجایی‌شهر در نهایت یک عکس رادیوگرافی از دست او گرفت. چند روز بعد، او به طور غیرمنتظره به بیمارستانی خارج از زندان اعزام شد و مورد معاینه یک پزشک متخصص سرطان قرار گرفت. آرش صادقی گفته است که از این اعزام ناگهانی به پزشک متخصص سرطان متعجب و نگران شد ولی درخواست‌های مکرر او برای گرفتن اطلاعات از طرف پزشک متخصص بدون پاسخ ماند؛ او تنها از لابه‌لای حرف‌های میان پزشکان شنید که به داشتن «سارکوم استخوان» مشکوک است. او بعدتر فهمیده است که این یک نوع سرطان نادر است که غالباً از استخوان‌های بازوها یا پا شروع می‌شود. در ۲۲ تیر ماه، او مجدداً برای یک معاینه پزشکی به بیمارستانی خارج از زندان منتقل شد. در راه اعزام، مامور زندان به او اجازه داد که برای چند لحظه به پرونده پزشکی‌اش نگاه کند. در این زمان بود که آرش صادقی متوجه شد پزشکان یک تومور استخوانی در کتف او تشخیص داده و توصیه کرده‌اند که به سرعت به انستیتو کانسر بیمارستان امام خمینی برای تشخیص سرطانی بودن تومور ارجاع داده شود. تا این لحظه اما، دفتر دادستانی به آرش صادقی و خانواده‌ی او اجازه نداده است که پرونده پزشکی او را به طور کامل مطالعه کنند.

در روزهای بعد، آرش صادقی با یکی از مسئولان بهداری زندان صحبت کرده و این مسئول گفت که «زمان برای بیماری تو حرف اول را می‌زند» و او باید بلافاصله برای سرطان استخوان مورد آزمایش قرار بگیرد. خانواده آرش صادقی سپس با مراجعه به دادستانی تهران خواستار صدور مجوز انتقال او به بیمارستان امام خمینی شد. دادستانی اما با این درخواست مخالفت نموده و به صراحت اعلام کرد که درمان آرش صادقی باید در بیمارستان مدنی کرج انجام شود. عفو بین‌الملل به شدت نگران است که بیمارستان مدنی کرج تجهیزات و تخصص لازم برای تشخیص و درمان سرطان استخوان را نداشته باشد. این بیمارستان همچنین با سازمان زندان‌ها قرارداد همکاری دارد و به موجب این قرارداد، مقامات قضایی می‌توانند کنترل کامل بر پرونده‌های پزشکی زندانیان اعمال کنند و این اختیار و امکان را دارند که دسترسی زندانی و خانواده‌اش به پرونده پزشکی را محدود یا ممنوع کنند.

لطفاً نامه‌ای به زبان فارسی، انگلیسی یا هر زبان دیگری که می‌دانید، بنویسید و از مقامات ایرانی بخواهید؛

- آرش صادقی را فوراً و بدون قید شرط آزاد کنند، چرا که او صرفاً به خاطر فعالیت‌های صلح‌آمیز حقوق بشری در چارچوب استفاده مسالمت‌آمیز از حقوق آزادی بیان، آزادی اجتماع و آزادی گردهمایی زندانی شده است؛
- بلافاصله دسترسی آرش صادقی را به مراقبت‌های تخصصی مورد نیاز، از جمله تست‌های تشخیصی و درمان سرطان، فراهم کنند و حقوق او در رابطه با رضایت آگاهانه، حفظ حریم شخصی، محرمانه ماندن اطلاعات درمانی و دسترسی کامل به پرونده پزشکی را تضمین کنند؛
- از آرش صادقی در مقابل شکنجه و سایر رفتارهای بیرحمانه، غیرانسانی و ترذیلی، از جمله ممانعت از دسترسی به مراقبت‌های پزشکی مناسب، محافظت کنند و کسانی که در محروم کردن دائم او از مراقبت‌های پزشکی مسئول بوده‌اند را مورد تحقیق قرار داده و مطابق با استانداردهای دادرسی منصفانه محاکمه کنند.

لطفاً درخواست‌ها را تا قبل از ۱۹ مرداد ۱۳۹۷ به آدرس‌های زیر ارسال نمایید؛

رونوشت به	رئیس زندان رجایی‌شهر	دادستان عمومی تهران
محسن نظیری اصل	مصطفی ضیایی	عباس جعفری دولت‌آبادی
نماینده دائم در دفتر نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل	بلوار مودن کرج، گوهردشت، زندان رجایی‌شهر، تهران، ایران	دفتر دادستانی، نبش خیابان ۱۵ خرداد تهران، ایران

Chemin du Petit-Saconnex 28
1209 Geneva, Switzerland

AMNESTY
INTERNATIONAL

اقدام فوری

اطلاعات تکمیلی

وضعیت سلامتی آرش صادقی به دنبال یک اعتصاب غذای ۷۲ روزه در آبان ۱۳۹۵، رو به وخامت گذاشت و او دچار بیماری‌های متعدد از جمله عوارض گوارشی، کلیوی و قلبی است. این مشکلات و بیماری‌ها در اثر مخالفت دائم مقامات با بستری شدن او در بیمارستانی خارج از زندان تشدید شده است. پزشکان بارها توصیه کرده‌اند که او برای دریافت درمان تخصصی برای مشکلات متعددی نیاز به بستری طولانی مدت دارد. با این حال مقامات دادستانی و زندان دسترسی او به مراقبت‌های پزشکی فوری را مسدود کرده و گفته‌اند که پیرو دستورات ماموران سپاه پاسداران هستند.

عفو بین‌الملل پیش‌تر گفته است که امتناع مقامات از ارائه خدمات درمانی مناسب به آرش صادقی در این مورد مصداق شکنجه است زیرا این ممانعت به صورت عامدانه و به منظور ارباب و مجازات آرش صادقی صورت گرفته و موجب درد و رنج شدید او شده است.

آرش صادقی که به ۱۹ سال حبس محکوم شده از خرداد ماه ۱۳۹۵ در زندان به سر می‌برد. او به دلیل فعالیت‌های حقوق بشری صلح‌آمیز از قبیل ارتباط با سازمان عفو بین‌الملل و اطلاع‌رسانی به نهاد مذکور و دیگر گروه‌های حقوق بشری درباره وضعیت حقوق بشر در ایران محکوم شناخته شده است.

در حکم دادگاه انقلاب علیه آرش صادقی، بیش از ۵۰ مورد از فعالیت‌های حقوق بشری تماماً مسالمت‌آمیز آرش صادقی به عنوان «بخش کوچکی از فعالیت‌های ضد امنیتی» او ذکر شده است. برخی از این فعالیت‌ها عبارتند از: «حمایت از نرگس محمدی (تجمع در مقابل زندان اوین)»، «تجمع اعتراضی در مقابل زندان اوین بعد از اعدام معدوم غلامرضا خسروی»، «ترویج خبرهای غیرواقعی و ایجاد جنگ روانی از داخل زندان ... نمونه آن بولد کردن خبرهای دروغ در غالب حوادث فروردین ماه در [بند] ۳۵۰»، «انتشار اخبار مظلوم‌نمایی زندانیان سیاسی»، «انعکاس اخبار کذب در رسانه‌های ضدانقلاب از روند قانونی پرونده‌های امنیتی»، «حمایت از زندانیان سیاسی از طریق ارسال گزارش‌های متعدد برای احمد شهید و ارتباط با تنی چند از نمایندگان پارلمان اروپا و عفو بین‌الملل و ارسال گزارش‌های متعدد و اختصاصی از نقض حقوق بشر در ایران»، «انتشار اخبار کذب در مورد شرایط زندانیان»، «مصاحبه ... در مورد وضعیت بهداشتی در انفرادی و سیاه‌نمایی علیه زندان‌ها در ایران»، «مصاحبه با شبکه و سایت‌های ضد انقلاب مثل بی بی سی، چنل وان، وی او ای (صدای آمریکا وابسته به وزارت امور خارجه آمریکا)، رادیو فردا، رادیو زمانه، هرانا، جرس، روز آنلاین»، «لینک کردن خانواده‌های زندانی با شبکه‌های ماهواره‌ای و سایت‌های ذکر شده»، «مصاحبه با ... رادیو فردا در مورد نقض حقوق اقلیت‌های دینی و دراویش»، «ترویج و حمایت از فرقه ضاله بهائیت»، «جلسات محفلی با دانشجویان اخراجی، شورای حق تحصیل»، «متهم کردن نظام به حصر و آزار سران فتنه (شکنجه و آزار موسوی و رهنورد)»، «ارتباط با خانواده‌های زندانی‌ها و معدوم دهه شصت و ۸۸»، «غیرانسانی خواندن اعدام‌های دهه شصت»، «متهم کردن امام خمینی به ایجاد فضای بسته و خفقان آلود همراه با اعدام در دهه شصت» و «عضویت در گروه لگام (لغو اعدام) و امضای بیانیه‌های این مجموعه».

آرش صادقی به همراه همسرش گلرخ ابراهیمی، یکی دیگر از مدافعان حقوق بشر که او هم زندانی است، توسط شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب محاکمه شد. روند محاکمه آنها به شدت ناعادلانه بوده است. محاکمه ظرف دو جلسه در اردیبهشت و تیر ماه ۱۳۹۴ برگزار شد و هر جلسه کمتر از ۱۵ دقیقه طول کشید. آرش صادقی و گلرخ ابراهیمی هیچ کدام در دادگاه وکیل نداشتند؛ نخستین وکیل آنها تحت فشار مقامات اطلاعات قرار گرفت تا از پرونده کناره‌گیری کند و وکیل دوم آنها از مطالعه پرونده محروم شد و اجازه پیدا نکرد که با حضور در دادگاه از موکلانشان دفاع کند. به گفته آرش صادقی، دادگاه در پاسخ به اعتراض آنها اعلام کرد که حق ندارند وکیل انتخابی داشته باشند و تنها می‌توانند از وکلایی که توسط دادگاه تایید شده‌اند انتخاب کنند و آنها این محدودیت را نپذیرفتند.

از سال ۱۳۹۲، مقامات ایرانی سرکوب علیه مدافعان حقوق بشر را تشدید کرده‌اند. ده‌ها تن از مدافعان حقوق بشر به خاطر فعالیت‌های صلح‌آمیز حقوق بشری به اتهامات واهی امنیتی محکوم و زندانی شده‌اند. (برای اطلاع بیشتر تر در مورد وضعیت مدافعان حقوق بشر رجوع کنید به گزارش عفو بین‌الملل «[گرفتار در گرداب سرکوب: مدافعان حقوق بشر زیر آماج حمله در ایران](#)»). قوانین و استانداردهای حقوق بشری بین‌المللی حق دفاع از حقوق بشر را تضمین می‌کنند. اعلامیه سازمان ملل متحد در مورد مدافعان حقوق بشر این کشورها را موظف کرده است که مانع بهره‌مندی از حق دفاع از حقوق بشر یا موجب نقض این حق نشوند و همه اقدامات لازم را برای محافظت از مدافعان حقوق بشر در برابر هرگونه خشونت، تهدید و انتقام‌جویی به خاطر فعالیت‌های حقوق بشری، اتخاذ کنند.

